

לילם

עלון קבוץ סעד

פרשת יתרו

ילדה קמנה מושכת מפת־שולחן

(2)

ועל המפה פוסות, צלוחיות,
כד חלב קטן, כפיות, קערית
והם רועדים מהשק.

(1)
היא כאן, בעולם הזה, למעלה משנה.
ובעולם הזה לא הבל נהקר,
ולא הכל נמצא בשליטה.

עכשו הזמן לנסות את הדברים
שאיתם יכולים לנוע בכה עצום.

צריך לעזר להם בזה,
להווי, לדחף,
להעתיק אותם ממקומם.

לא כלם רוצים בזאת, למשל הארון,
המזנון, הקירות העקשנים, השלחן.

אבל כבר המפה על השלחן קשה הערף
- אם מיטיב לאחו בשליטה -
מנלה נמיה לנמע.

מענין מאד,
כאיזו תנועה יבחרו,
כשיאכד שווי משקלם בקצה:
מסע על פני התקרה?
מעוף סביב המזנון?
קפיצה אל אדן החלון ומטנו אל העיץ?

מר ניוטון לא שיק ערוך קלל לענין.
כיט לו מהשמים וינפנה בקדיו.

הנפוי הזה חייב להערה.
והוא יערה.

ויסלבה שימבורסקה, כלת פרס נובל לספרות, שהלכה השבוע לעולמה.

שעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	17.04	זמן תפילין/טלית	5.35
מנחה א' 14.00	ב' 17.15	סוף זמן ק"ש	9.09
ערבית ושיעור		שקיעה	17.25-17.28
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.15
מנחה 12.30, 13.30, 17.00		צאת הכוכבים	17.45
		ערבית	20.10
לימוד 'דור לדור'	17.30		
צאת השבת	17.59	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת - חגית קאופמן

שבת שלום

כיצד נקלץ על הצומם המצרכת המטפס?

'בתי המשפט קורסים תחת עומס התיקים' – זועקות כותרות העיתונים. מה אנחנו יכולים לעשות כדי לסייע בפתרון הבעיה? עצת יתרו – הקמת מערכת משפט הכוללת אינסטנציות שיפוט מדורגות (שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמישים ושרי עשרות), ידועה היא ומפורסמת. המציאות הנגלית לעיניו של יתרו בה משה משרת את העם העומד עליו מבוקר עד ערב גורמת לו לנסות ליעץ, ולייעל את עבודתו של משה. מכיוון שאם כך יימשך המצב הרי שלא טוב הדבר אשר אתה עשה. נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך פי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך' (שמות יח, יז-יח). עוד בטרם מציע יתרו למשה למנות שופטים ודיינים הוא אומר לו כך (שם, יח-יט):

עֲתָה שָׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וְיְהִי אֶ-לֵהִים עִמָּךְ הֲיִה אֲתָה לְעַם מוֹל הָאֶ-לֵהִים וְהִבַּאתְ אֶתְהָ אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֶ-לֵהִים. וְהִזְהַרְתָּ אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ וְלָכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

כך דרש רבי אלעזר המודעי את פסוק יט (מכילתא רשב"י פרק יח):

ר' אלעזר המודעי אומר 'והודעת להם' - שתודיע להם בית חיייהם. 'את הדרך' - זו גמילות חסדים. 'ילכו' - זה ביקור חולים. 'בה' - זו קבורת מתים. 'ואת המעשה' - זה הדין. 'אשר יעשו' - זה לפני משורת הדין.

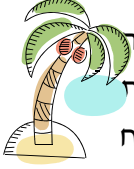
פרשנות זו של ר' אלעזר המודעי לדברי יתרו תמוהה היא, שהרי ליתרו יש מטרה אחת ברורה – יצירת מערכת משפט יעילה לשירות הציבור. מערכת כזו שלא תקרוס תחת העומס הרב תהיה לתועלת גם לעם וגם למשה. השופטים החדשים יעזרו למשה בהקלת העומס וכך תיווצר מערכת ראויה שתעשה משפט צדק. אבל מה ראה ר' אלעזר המודעי לכלול בעצתו של יתרו גם ענייני גמילות חסדים והתנהגויות של חסד ועזרה לזולת? אלו אמנם דברים חשובים אבל לכאורה אין בהם תועלת למערכת המשפט!

בכל קושי, בעיה ואפילו מחלה, ניתן לטפל בשני מישורים. אפשרות אחת היא לעסוק במישור הגלוי – זה הנראה מעל פני השטח. אפשרות שנייה היא לבחון את המתרחש מתחת לפני השטח במישור הסמוי, מקום בו פעמים רבות מסתתרת נקודת המפתח לפתרון הקושי. בדרך כלל הקושי צץ ונראה לכל, אלא שטיפול בו לא יפתור באופן מוחלט את הבעיה ששורשיה נעוצים עמוק יותר בקרקע ודורשים התבוננות מושכלת ועמוקה כדי לחשוף אותם. רופא טוב, למשל, נבחן ביכולת האבחון של המחלה ולא בטיפול בסממנים החיצוניים שלה בלבד.

יתרו מזהה עומס רב על מערכת המשפט. כל המתבונן מן הצד בסדר יומו של משה יכול לראות זאת. הגדולה של יתרו היא הצלחתו לאבחן את שורש הבעיה. מדוע מערכת המשפט עמוסה כל כך? האם רק בגלל שיש שופט אחד? זו בהחלט בעיה אבל היא איננה הבעיה העיקרית. לדברי ר' אלעזר המודעי מזהה יתרו שהבעיה, וממילא גם הפתרון, טמונים בעם ישראל. כאשר כל אחד עומד על שלו ודואג לזכויותיו, וכל מחשבותיו סובבות סביב הדאגה לאינטרסים האישיים והקניינים שלו – אזי על כל פגיעה קטנה הוא מייד מתייצב בפני מערכת הצדק כדי שתעמיד את הפוגע במקומו ותשיב את הסדר על כנו. אבל, אם בני האדם יהיו סובלניים יותר זה כלפי זה ולא יחשבו רק על זכויותיהם אלא גם על זכויותיהם של הסובבים אותם ועל הטוב שיתעצם כאשר יבחרו בדרך של מחילה, סביר להניח שכמות התביעות הממוניות וסכסוכי השכנים יתמעטו. את העניין הזה מאבחן יתרו. לכן, עוד לפני שיציע למשה למנות דיינים מציע יתרו ללמד את עם ישראל כללי מוסר, מידות ודרך ארץ שאינם שייכים לעולם הדין והמשפט אלא הם בבחינת 'אשר יעשו' - זה לפני משורת הדין. אמנם גם בחברה המלאה במעשי גמילות חסדים ועזרה הדדית יש מקום ליישוב סכסוכים במערכת המשפט, אלא שבאופן טבעי תביעות רבות לא יצוצו כאשר אנשים מעבירים על מידותיהם ומסבירים פנים זה לזה.

זה היה השבוע

במוצאי שבת התקיימה הרצאתו של הרב אילעאי עופרן, רב בקבוצת יבנה, בנושא פגיעות מיניות ואחריות הקהילה. הרב אילעאי דיבר בצורה נחרצת על חשיבותה של האכפתיות הקהילתית לנפגעים, והראה מדוע סולידריות זו היא צו מוסרי בעיניו.

ביום שלישי, ערב טו' בשבט, התקיימה פעילות יצירה בחדר-האוכל. הפעילות כללה סדנת יצירה לקטנטנים בסימן מיחזור, וכן שתי סדנאות המתאימות לגדולים ולקטנים – קליעת סלים מנצרים וקליעת סלסילות מסנסנים של תמר. לפעילות הגיעו בעיקר משפחות עם ילדים ופחות מבוגרים, אך מי שבא דיווח על פעילות כיפית ומאתגרת שדרשה סבלנות והיתה גם סוג של תראפיה... תודה לוועדת תרבות על ארגון הערב.

ביום רביעי, על-אף הקור העז, יצאו הותיקים לטייל באיזור באר-שבע, בהדרכתו של בני גינזברג. ראו כתבתה של חייצ'ה בהמשך העלון.

ביום חמישי, כג' בשבט, 16.2,

תקיים אזכרה במלאת שלושים לפטירתו של יקרנו

יהודה רוזמן ז"ל.

בתוכנית:

17:00 התכנסות

17:15 תפילת מנחה

לימוד משניות

הרצאה מפי דני שילה: תורה ועבודה – המשמעות

פרקי מזמורים וחזנות.

המשפחה.

"והדרת פני אשה" (א"ח פ"ב, צ"ג)

מגוחך בעיניי לחשוב שהנשים זקוקות ל"תו-תקן" גברי ו-או רבני. כך או כך, הן ראויות לפחות כמו הגברים - ואפילו יותר.

בשבת האחרונה שבת פרשת "בשלח", הידועה בשמה: "שבת-שירה", נפלו עיניי על שני קטעים, בשני גיליונות שונים של "פרשת-השבוע", העוסקים בנושא: "שירת נשים".

בקטע הראשון כותבת הגברת י.רויכמן את הדברים הבאים: ... "דומה שמפרשתנו ניתן ללמוד על מקומה של סוגיית שירת-נשים. רצוי מאוד שאישה תשיר לילדיה, שתשיר בחיק משפחה, ותכניס אווירה של שמחה בביתה. וכן, שתשיר ותרקוד בחברת חברותיה. ...נמשיך לשיר, לרקוד ולשמוח בדרך צנועה ומתאימה לנו" ! ... (ההדגשות הן שלי, ע.ב).

מעט נחת שאבתי מדבריה של אשרת קורן, שכתבה את הקטע השני, ואלה דבריה: "ותקח מרים הנביאה את התוף" ... שירה המלווה בכלי נגינה מעצימה את כוחה של החוויה. מנהיגותו של משה אינה שלימה ללא מנהיגותה של מרים. בדור בו תינוקות מושלכים ליאור, מרים אינה מוותרת ואינה מתייאשת. משה אומר: "אשירה" בגוף ראשון, הוא בבחינת "איש הא-לוהים" המנהיג המרוחק, ששר בשביל העם - והעם עונה לו כהד.

מרים אומרת: "שירו לה" מעודדת אותן למצוא כל אחת את שירתה המיוחדת ואת כוחותיה. מרים מלמדת אותנו לראות את הדברים בעומק, כמו באר שמימיה טמונים עמוק באדמה, ולהנביע מתוכן כוחות, כמו באר מים חיים".

שירתן של הנשים שלנו, מימיה טמונים עמוק בהוויית חיינו, הכוחות שלנו נובעים מהן כמו באר מים חיים.

צאוס ברט.

אנו שמחות להזמין לקריאה בתורה ותפילה משותפת בשבת הקרובה –

שבת פר' "יתרו" יח' שבט תשע"ב, 11.2.2012.

נפגש במועדונית בשעה 9.15 !

כולן מוזמנות משתתפות וותיקות וגם חדשות, חברות וילדות, מקומיות ואורחות.

שבת שלום!

להתראות, הצוות המארגן

לעליות ו"מי שברך" ושאר בקשות - אנא טלפני למיכל אחיטוב, שרה עברון או גילי זיוון

ט"ו וותיקים

ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות! והארץ כולה בוהקת בצבע ירוק, צמחיה גבוהה וכרי פרחים מכל הצבעים. וכל זאת קיבלנו כשי ממוריד הגשם שהוריד לנו השנה – לאחר שנים שחונות הרבה – את גשמי הברכה שהיו באוצרותיו.

וגרם מזלנו שהיום – בניגוד ליום האתמול הקר והמחניק – זרחה שמש נעימה ונשמנו אויר צח לרווחה, והתחלנו את מסענו במשטחי האודם של הכלניות ליד שוקדה, ריבוא ריבואות של כלניות אדומות שביניהן זרועים פרחים מכל צבעי הקשת – ובולט הצבע הצהוב המנסה להתחרות בצבע האדום של הכלניות.

האתר השני שביקרנו בו היה אתר דודאים, אתר אקולוגי לפינוי פסולת, תוך שמירה על שיקום נופי, הנמצא ליד צומת משמר הנגב.

המדריך הצעיר אסף הפתיע אותנו בהקרנת סרט ששני הגיבורים המצחיקים שכיכבו בו היו האמנים הדגולים יוסף כרמונה ואסף אשתר, והוא לא הבין מדוע אנחנו כל-כך צוחקים. הסרט באמת הדגים בצורה מאוד משעשעת את החשיבות של הפרדת האשפה למרכיביה לשמירת האקולוגיה של הנוף.

את הרצאתו הוא פתח בסיפור אתר האשפה הראשון בחיריה. בידוע שאתר זה ממוקם ליד שדה התעופה בלוד, ובשני מקרים הציפורים שעפו מעליו גרמו כמעט להפלת מטוסים, ואז הבינו שאין מנוס מלקבור את האשפה וכיסו אותה בחול ובנו מתחת לגבעה שנוצרה מתקן, ממנו נושאות מיכליות גדולות את האשפה של מרכז הארץ לאתר השכן של דודאים – "גני הדס".

אתר דודאים משרת את האזור מאופקים ועד שדרות. ישנם סוגים שונים של אשפה – אשפה ביתית ואשפה יבשה – של חומרי בנין ושל המועצות והעיריות. את האשפה היבשה ממיינים לסוגיה וממחזרים, למשל את צמיגי המכוניות – גורסים ומכינים מהם את המשטחים של גני השעשועים, ניסינו וראינו כמה הם רכים ונעימים למגע.

את שמי האתר מכסות מאות דיות – שבאות ליהנות מארוחת חינם. אך ההפתעה הגדולה ביותר הייתה – שובם של הזרזירים שפקדו פעם את שמי הארץ וחזרו בגדול, וכיסו את השמים בארובות שחורות שהתפתלו בכל מיני צורות.

עברנו דרך אזור התעשייה של אופקים, ליד מושב פטיש – והגענו למצודת פטיש, שניצבת במקום גבוה החולש על כל האזור ממנו השקפנו וראינו את נחל פטיש הנשפך לנחל הבשור, ואת אתר דודאים שבו ביקרנו. היינו בתוך פארק ענק, עם מתקני שעשועים ועם הרבה תלמידי בתי ספר וגני ילדים שחגגו את חגיגות ט"ו בשבט בגדול.

מצודת פטיש הוקמה בימי השלטון העותומני לקראת סוף המאה ה-19, ובגלל מיקומה הגיאוגרפי שחלש על כל האיזור שיכנו בה את הפחה התורכי כדי שישליט סדר בשבטי הבדואים הנלחמים ביניהם. מתחת למצודה יש מערה ענקית – ממנה חצבו את אבני הבניין לבנייתה, והיא שימשה אח"כ לרועים לשכן בה את עדריהם.

בימי מלחמת העולם הראשונה ספגו החיילות הבריטים אבדות קשות במלחמתם עם התורכים, והם נכשלו פעם אחר פעם בנסיונם לכבוש את עזה. ואז הגה אחד הקצינים שלהם רעיון גאוני – הוא השים עצמו כאילו הוא מתכוון לחדור למצודה, וכשכיוונו עליו את האש הוא העמיד פנים שנפגע ופיזר את תכולת התרמיל שלו על פני האדמה, ונמלט. התורכים מצאו בו את כל התכניות של צבא אלנבי – כיצד לגשת למערכה לכיבוש עזה, והם היפנו את כל חיילותיהם לכיוון עזה ואז צבא אלנבי נכנס וכבש את באר-שבע, ולאחר מכן כבש את עזה בלי שיאבד עוד אף חייל. כך נסתיימה מלחמת העולם הראשונה בנצחון אנגליה ובא הקץ לשליטתה של הממלכה העותומנית בעולם.

במזג אוויר יפה להפליא ובפארק מקסים עם פינות משחקים והרבה ילדים – צעדנו אל האוטובוס שלנו שהביא אותנו לשלב הסופי של הטיול – למפעל השמנים שהקימו בכיסופים שלושת בני סעד – רותם אלברט, דני רפפורט והצטרף אליהם שלמה מלאכי, שחברו לליאור, שמזה 12 שנים עוסק בנושא של ייצור השמנים ובעל ידע עשיר, ממנו למדו והשכילו והקימו מפעל לתפארת.

התקבלנו בשמחה רבה וסבתא רחל זכתה לנשיקות חמות מהנכד רותם, וקיבלנו הסברים מרתקים על תהליך הייצור של השמנים בחברת "נס שמנים", המפיקה את השמנים מזרעים באיכות גבוהה בתהליך של הכבישה הקרה, שהיא הליך סחיטה מהזרע בטמפרטורה שאינה עולה על 45 מעלות חום ומתבצעת במיכון חדיש, שמותאם לסוגי זרעים שונים. הם מייצרים שמן מזרעי רימונים, שקדים, קצח, שומשום, חוחובה, וזרעי ענבים. 70 אחוז מהשמן הם מייצאים ו-30 אחוז – הם מוכרים בארץ.

חשנו גאווה רבה על הבנים שגידלנו בביתנו הקיבוצי, שממשכים להרגיש את השייכות שלהם לבית סעד וקיבלו אותנו בחום כה רב, שמחו להסביר לנו וכיבדו אותנו במאכל ומשקה, ועמדו על-כך שנצטלם לתמונה משותפת, ואף חילקו לנו שי מתוצרתם.

היה זה סיום נאות לטיול מהנה, והרבה תודות למיר המארגנת ולבני ג. המנחה והמסביר, ואנו מאחלים החלמה מלאה לרגלו הפצועה.

חייזר יקותיאל

צדכון – מה עלול הצברית אכר בצבא?

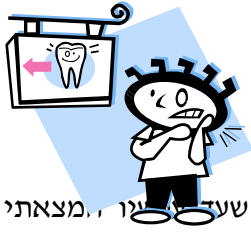
סוף סוף, אחרי המתנה ארוכה, הצבא גייס את כל חברי הגרעין ולמרות שכולם מפוזרים בכל הארץ בכל מיני תפקידים, כולם יכולים להגיד "הנשק בדוק פרוק ונצור" מתוך שינה.

לפני שבוע כולם חזרו הביתה להנות משבת גרעין הראשונה. רובנו יצאנו מהצבא ביום חמישי, קיימנו פעילות קצרה, ויצאנו לנתיבות לאכול אוכל אמיתי ולחגוג ימי הולדת! ביום שישי יצאנו לפיקניק ולימוד בכלניות בשוקדה. הפרחים היו מקסימים והאווירה נעימה וכיפית. המש"קיות עינת ומימי והמדריך לירן, הצטרפו אלינו לשבת וגם כאן דיברנו, שיחקנו ונהנינו ביחד. כמה טוב זה היה לחזור הביתה ולהרגיש את האחדות של הגרעין.

ולאורך כל השבת סיפרנו: חוויות, הצלחות וגם הרבה פאדיחות שכולם עושים בצבא... מה הצבא היה עושה בלי גרעין "צבר - אפיקים בנגב"? כל אחד תורם וחווה משהו מיוחד ואחר וזה הכי כיף לחזור לקיבוץ ולשמע מכולם על החוויות. אם זה ג'וש ב' (קוקי) שהוא החייל הבודד היחיד בתותחנים ושאף אחד לא מבין שדרום אפריקה זאת לא ארצות הברית ושלא גרים שם רק שחורים. או אם זה ג'סיקה, אדם, אהרון ק', גדליה ואלכס שעובדים קשה במחווה אלון כדי לשפר את העברית שלהם לקראת השירות, או אילנה שעובדת עם שגרירים ונספחים זרים ביחידה לקשרי חוץ או אם זה מתיו (מוקי) ש...

כל אחד מייצג את "אפיקים בנגב" וקיבוץ סעד עם חיוך רחב והמון גאווה.

נצמי, צרעין צבר-אפיקים בנגב.

הורים וילדים א לא תצקור נטוא...

הדברים שתקראו להלן מבוססים על סיפור אמיתי. אין להקיש מכך שעד היום, מצאתי את שאר כתבותי, אלא שהפעם אני מנסה להפוך את הנושא לדרמטי יותר.

שיני החלב, המתחלפות בתהליך הבגרות של הילדים, הן כמו דלתות מסתובבות. במצבים מסוימים הן מאירות לך פנים, ועם כל לחיצה נוספת של הלשון הן נעקרות אט אט ובעדינות, עד לרגע המרגש שכל ילד חווה כשהשן בידו וצחוק מתגלגל של הורים שלא מצליחים להתאפק ממראה הילד חסר השיניים.

מאידך, יש שיניים שמתעקשות להישאר בפה ולא מפנות מקום לחברתן, ומזמינות רגעים לא נעימים. אז זהו! כך מתחיל הסיפור של מעוז.

לא היה מנוס. קבענו תור לרופא השיניים... לא יודע איך הסכמתי דווקא אני ללכת איתו. אולי בניסיון לחזק אותו, ואת עצמי... ואולי הפעם, מה שלא יהיה, אני לא אתן לו לברוח, כפי שאני עשיתי בילדותי... כבר בהמתנה מעוז הרגיש לא בנוח וגילה סימני עצבנות קלים. אני - דרוך מתמיד, הראיתי לו את הבייביסיטר שהוא כל כך אוהב - הטלויזיה, עד שלבסוף הזמינה אותנו הרופאה להיכנס.

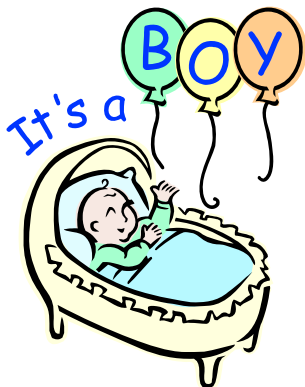
בפנים העצבנות רק גדלה, ואחרי שכנועים מצידי ומצד הרופאה - אולגה, הוא הסכים לשבת על הכסא. בכל שלב הסברתי לו מה קורה ומה נעשה: "הרופאה רק בודקת לך את השן" "תפתח פה גדול" "פה גדול כמו של לווייתן!" "עכשיו הרופאה מצלמת את השן שלך!" "אולי צריך עקירה?!" כאן כבר לקחה אותי הרופאה הצידה ואמרה לי: "תקשיב מותק, בשבילך הוא אולי גיבור, אבל לדעתו הוא פחדן. ילד לא צריך לדעת הכול!"

מרגע זה שתקתי כמו דג.

היא הבטיחה לו שלא תעשה לו שום דבר, ובינתיים הניחה מסכה עם גז צחוק. הלב אמר לו שזה לא נכון ומשהו עומד להתרחש, אך התמימות הילדותית הובילה אותו לפתוח את הפה. הוא האמין שמדובר בבדיקה קלה - ככה היא הבטיחה! אך כשהתחיל להתנגד מעט, אוהו... כאן כבר הפעילה הרופאה כוח פיזי מתון, והסיחה את דעתו שוב ושוב בפלפולי מילים ושלפה את הצבת, ובליווי צרחות של הילד אחזה וטלטלה את השן מצד לצד, מצד לצד, עד שעקרה לו את השן ולי את הלב.

יצאנו המומים וחבולים. כל הדרך הביתה לא הוצאנו הגה. בבית חיסלנו חפיסת שוקולד כדי להירגע. ואז, בתחושת אצבע קטנה ועם עיניים מבוהלות, שאל מעוז: "איפה השן???" ואני פקחתי עיניים גדולות יותר ומבלי לאבד עשתונות עניתי: "היא בסך הכול הזיזה את השן הצידה. שום דבר לא קרה..." ומיהרתי להחזיר אותו לגן. שם הילדים יודעים להגיד את האמת בדרך שלהם.

ט"ו בשבט שמח, קובי אברהם.

לרחל ומנחם יניב
ולכל המשפחה
ברכות ואיחולים לבבים
להולדת הנכד
בן למיטל ואיל גולדרינג

"תורה וצבירה בנאמ" - לקראת יום הציון של הקב"ד"

השבוע לפני 69 שנה, הגיעו לכאן ראשוני המתישבים באזור, חברי קיבוץ 'בארות יצחק'. הייתה זאת החלטה אמיצה ונחשונית לנעיצת יתד להתיישבות הגושית של הקב"ד בדרום. לציון האירוע, בחר הצוות המארגן לקיים יום עיון בקיבוץ עלומים – ביום רביעי הקרוב - על שילוב תורה ועבודה כאן, ועל המפעל המיוחד של הקמת בארות יצחק. מיהו אותו יצחק שעל שמו קרוי הישוב? כיצד הגיע הנגב ליהודים? על שאלות אלו ושאלות התיישבותיות נוספות, וכן על הווי המתיישבים מהימים ההם – נוכל לשמוע במהלך יום העיון. בסיום היום יתקיים סיור וטקס קצר באתר בארות יצחק המשוקם, וב'מעוז מול עזה'. סעד חייבת תודה לחברי בארות יצחק 'שקלטו' אותנו כאן בנגב, כשנה לפני פרוץ מלחמת השחרור. כהחלטה אסטרטגית החליט הקב"ד ביחד עם עלומים לפרוש חסות על מורשת בארות יצחק. המחשבה היתה, שעל חלק מהקרקות שנרכשו אז, יושבת היום קבוצת עלומים, שמהווה את המשכה של בארות יצחק בהתיישבות הגושית של הקב"ד בדרום. הצוות המארגן חשב שכונן יהיה להדגיש את נושא ההתיישבות והחלוציות, ופחות את יום הקרב במלחמת העצמאות, לכן נבחר דווקא עיתוי זה.

לאחרונה, נעשו באזור מגדל המים מספר פעולות שיפוץ. ראשית, נסלל כביש המאפשר לכל כלי הרכב להגיע לנקודה (שימו לב שדרך הגישה הוסטה מזרחה). שנית, שופץ המגדל הפגוע, כך שאין סכנה לעמוד תחתיו (כמובן, שנשמרו החורים שנפערו במגדל ביום הקרב). שלישית, נעשתה פעולת חשיפה, לצורך בניית מסלול סיור והנצחה.

הערה: היו חברים מסעד שנפגעו ששמה של סעד לא מוזכר בהזמנה, ולא מוזכרת עשייתם של מפעילי המעוז המדגישים בהדרכתם את פועלם של מתיישבי בארות יצחק באזור. אני חושב שצריך להסתכל על הצד החיובי של הפעילות, שמחברת את חברי עלומים למורשת התנועה. אנחנו נמשיך להיות שותפים לזיכרון הראשונים, ובעיקר להמשכיות ולרצף ההתיישבות כאן, כמאמר הפסוק: "והיה ראשיתו מצער ואחריתו ישגה מאוד". נקווה כמובן, ששילוב 'אתר בארות יצחק' לאתר הראשונים של סעד - יביא עוד מבקרים. אל יפקד מקומנו מיום עיון חשוב זה.

הציבור מוזמן להירשם על לוח המודעות. בהתאם למספר הנרשמים תאורגן הסעה לעלומים.

בני! דילגרא, חבר 113ות ה'ד'!

לשונה וראובן עברון
 לאתו ושמחה לוי
 לשרה ואשר עברון
 ולכל המשפחה
 מזל טוב וברכות חמות
 לנישואי סמדר עב"ל אמיר

לאורלי ויונתן וידס
 ולכל המשפחה
 מזל טוב מקרב לב
 לבר המצווה של בנכם אמיתי

לשרית ודונית צ'ימבליסטה

ליוכבד ואיציק ברזלי
 ולכל המשפחה
 ברכות לבביות

לרגל בת-המצווה של חמדת

הבמה לדיון בערכי 'תורה ועבודה' והגשמתם בהתיישבות

הכנס בשיתוף המועצה לשימור אתרי מורשת בישראל

תורה ועבודה בנגב

הכנס יתקיים בעז"ה ביום רביעי כ"ב בשבט תשע"ב (15.2.2012),
בקיבוץ עלומים

10.00 – ברכות

יו"ר: נחמיה רפל, מזכ"ל הקיבוץ הדתי

מר אלון שוסטר, ראש המועצה האזורית שער הנגב

מר עמרי שלמון, מנכ"ל המועצה לשימור אתרי מורשת בישראל

הגבי יעל שאלתיאלי, מנכ"לית קק"ל

ח"כ זבולון אורלב, יו"ר השדולה בכנסת לשימור אתרים

10.30 – מושב ראשון: התיישבות 'תורה ועבודה' – הרעיון והגשמתו

יו"ר: צביקי פורת (עלומים)

יוחנן בן-יעקב, הרב יצחק ניסנבויס – דרכו במשנת תורה ועבודה ויישומה בקיבוץ הקרוי על שמו

דינה ספראי, "סערה גדולה בפיסקה קצרה" – עדויות מהארכיון על דרמות בהקמת קיבוצים דתיים

פרופ' יוסי כץ, תורה ועבודה בבניין הארץ: הפרספקטיבה ההיסטורית והעכשווית

12.00 – הפסקה

12.15 – מושב שני – "וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָר"

יו"ר: מילכה מיור (בארות יצחק)

רמי חרובי, "הנגב ליהודים" – מ'הספר הלבן' ועד החלטת החלוקה של האו"ם

מיכל שפיר וחנה ברוכי, "היינו ילדים וזה היה מזמן" – זיכרונות ילדות בבארות יצחק שבנגב

ד"ר נחום ברוכי, "נקום וּבְנֵינוּ" – כך שוקם הקבוץ הדתי מחורבנו במלחמת העצמאות

13.30 – ארוחת צהריים + תפילת מנחה

14.15 – סיור בשטח: מגדל המים של בארות יצחק + מעוז מול עזה (ו דרום-אדום)

16.00 – סיום משוער

ההשתתפות חופשית. הרשמה מוקדמת – מומלצת.

דובנוב 7 תל אביב ת.ד. 40015 מיקוד 64732 טל: 03-6072777 פקס: 03-6957039

עודנה: 03-6072706 / mazkira2@kdati.org.il

מתי בפעם האחרונה עשית משהו בשביל מישהו?...

מהנצפה ב"חסד אמתי"

חשבנו לעדכן ולספר על "חסד אמתי" בעקבות הצטרפותן של משפחות רבות לקיבוץ. "חסד אמתי" זהו ארגון צדקה שהוקם לפני כעשר שנים על שם אמתי יקותיאל הי"ד, בן הקיבוץ שנרצח בפיגוע ירי בירושלים. הארגון תומך בכ-15 משפחות נזקקות מהאזור, ובימי חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות, מחלקים להן החניכים חבילות מזון. שבט הרא"ה לקח על עצמו את האחריות העצומה הזאת! כל הכבוד!!

אנו זקוקים לעזרתכם ויש מספר דרכים שתוכלו לעזור לנו!

*הכי קל ופשוט - ליד רוב הפחים בקיבוץ יש ארגז פלסטיק בו שמים בקבוקי פיקדון למיחזור (ושאר מוצרי זכוכית). את הבקבוקים האלו אנחנו אוספים, אורזים ומפקידים אצל אל"ה בעד כסף. *בכלבו - ישנו ארון פלסטיק אפור משמאל לדלת הפנימית, בו שמים מצרכי מזון "יבשים" ובסיסיים. *ביצים - אנו קונים ביום החלוקה, אך מי שרוצה לתרום יש בשבוע של החלוקה "רשימת ביצים" על הארון.

*קופות צדקה בבתים - פעמיים בשנה אנו אוספים אותן. מי שאין לו ורוצה - מוזמן ליצור איתנו קשר. כמו כן, ישנה אפשרות לתרום סכום כסף קבוע כרצונכם בכל פעם שיש חלוקה (פעם בשלושה שבועות). המעוניינים מוזמנים ליצור איתנו קשר. ביום חמישי בלילה, פעם בשלושה שבועות אנו זקוקים לנהג שיסיע את החניכים לחלוקה. נשמח אם המתנדבים להסיע פעם בכמה חודשים יפנו אל נריה (0526318942) והוא יוסיף אותם לרשימה. (קפה ועוגיות עלינו!)

זו ההזדמנות להודות לכל התורמים ממרצם ומזמנם; לעובדי הכלבו על העזרה והסבלנות הרבה בכל מה שנחוץ, לנהגים על הנכונות לעזור בשמחה בשעות לא שעות, לאלי על העזרה עם איסוף הבקבוקים, לכם שסובלים את המטרד הסביבתי הנ"ל, וכמובן לכל התורמים מכספם- בזכותכם ל-15 משפחות נוספות יש מה לאכול.

תודה רבה!

לשאלות והערות ניתן לפנות אלינו ונעזור בשמחה,

ניצן לנדאו - 0526446930

נריה גינזברג - 0526318942

יהודית בר-רשי - 0523642487

חסד אמתי

נר זכרון: כ' בשבט - יום השנה לפטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל (תשס"ח)
כא' בשבט - יום השנה לפטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל (תשמ"ז)
כא' בשבט - יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב קיני (קיבוס) ז"ל (תשס"ט)

אנחנו לא מנהלים הקהילה

תל"ם מנסה ללכת בתלם

במוצאי שבת שעברה התקיימה הרצאתו של הרב עילאי עפרן מקיבוץ יבנה, על תפקיד הקהילה בעת אירוע של אלימות מינית, ובה נכחו כ-50 איש. בהרצאה נשאלו שאלות, והתחדדו נקודות. לעניות דעתנו, אחרי ערב זה, נראה לנו שאין צורך בערב הסברה נוסף על נוהל תל"ם, ולכן נביאו לאסיפת חברי האגודה הקרובה. האסיפה תתקיים בעז"ה במוצאי שבת הבאה, פרשת משפטים.

צמ"ד מנסה להיצמד ללוח זמנים

כפי שכבר נאמר, צוות צמ"ד שוקד על נוהל הצמיחה הדמוגרפית, במסגרתו מוגדרת דרך קבלת חברים חדשים, הכשרת מגרשים חדשים לבנייה של חברים, היערכות הקהילה לגידול הצפוי בשנים הקרובות, ועוד. העבודה היא רבה ומורכבת, ואנו מקווים להציג בקרוב לאישור הציבור, את התוכנית הכוללת. תהליך תכנון המגרשים החל להיעשות כחלק מתכנון מחודש כולל של הקיבוץ, והכנת תב"ע חדשה, על ידי צוות מתכננים רב מקצועי, בניהולו של מיודענו אילן סלמונה (הופיע בעבר באסיפת סעד סביב תהליך בניית הממד"ים). הנחייתנו לאילן- שבקיץ 2013 ניתן יהיה "לעלות עם השופל" על השטח, לאחר סיום תכנון של 40 מגרשים וקבלת האישורים הנדרשים. לצורך כך נקים בקרוב מנהלת בנייה, נבחר דגמים ועוד ועוד... במקביל, לאחר אישור ציבורי של תוכנית צמ"ד, במהלך החודשים הקרובים, אנו מצפים לכניסת משפחות בניס/תושבים לתהליך חברות, וקבלת היתר בנייה לבנות ביתם החדש (או לרכוש בית בנוי מהקיבוץ). כמובן שמושגים אלה של קבלת מגרש, בניית בית או רכישת בית, לקוחים מעולם שיוך הדירות, שגם בו אנו מגבירים הילוך, ונביא בקרוב לאסיפה דיווח ואישור כמה עקרונות. בקיצור... יש הרבה עבודה...

התקשורת עם ראד-תקשורת

חברת "ראד-תקשורת" תרמה חדר מחשבים חדש לחברת הנוער. החדר הישן ("מועדון ההכשרה"- למי שזוכר) הפך לחדר מחשבים מודרני. תודה גדולה מכולנו על תרומה נאה זו. בקרוב- טקס קצר של חנוכת החדר החדש, ותודות לתורמים. הכל טוב, חוץ מדבר אחד קטן. החורף הזה ברוך ה' ראינו מים רבים, הזורמים במורדות הקיבוץ, מתנקזים לכיוון אותו מועדון הכשרה עליו דיברנו, וגורמים ללגונה עונתית. הכניסה לחדר המחשבים כרוכה בחציית "נהרות" שוצפים. האחים למשפחת חואטו גוייסו למשימה, ושביל בטון חדש הורם בין-יום, סודר הניקוז ליד המבנה, וכעת לא נותר אלא להתפלל להמשך הגשם, ולבוא לבקר בנוער.

פוצה פה ומצפץ

התלבטות תמידיית: בכל פעם שחוזרת ההוראה להישאר מרחק 15 שניות ממרחב מוגן, אני שואל עצמי האם ראוי להודיע גם באמצעות הביפרים. החשש שלי הוא מבהלה קלה האוחזת בנו, כשהמכשיר הידוע מתחיל לצפצף, עד אשר קולטים שאין זה צבע אדום, אלא הודעה קלה ממנהל הקהילה, ושמא מי שליבו חלש, או מי שהחרדה בת-בית אצלו, עלול להיבהל בגלל הודעה זו. אעפ"כ, אני סבור שנכון להפעיל את הביפר, ולתרגל את השימוש בו לצרכי ביטחון. נזכיר, שהציפייה מכל אחד מאיתנו להתייחס ברצינות להודעות אלה, מחמ"ל החטיבה הצפונית, ולא להקל בהן ראש. אם ההודעה היא להיות בקרבת מרחבים מוגנים, המשמעות היא שאנו עלולים להיות מטווחים בזמן הקרוב. ... ברוח השלום המתרקם בין חמ"ס לפת"ח, לא בטוח שכדאי לנו לרקום חלומות על שקט תמידי קרוב.

דווח תנועה

בישיבת המזכירות המורחבת של התנועה, שהייתה לפני שבוע וחצי במועדון לחבר, אושר תקציב התנועה לשנת 2012, אושרה הצעת המזכירות הפעילה בדבר האפשרות לצרף לתנועה במעמד של ישובים נלווים גם ישובים שיתופיים המקיימים את ערכי הליבה של הקבה"ד, כמו כן אושרה תוכנית הפנייה לתושבים בקיבוצים להצטרף ל"מועדון הקיבוץ הדתי" ולקחת חלק בפעילות התנועתית. התקווה היא שהשפעת תנועת קבה"ד תוכל לגדול, בהיותה גדולה יותר. (אני נזכר בויכוח התמידי שלנו בתור ילדים - איזה ילד עדיף להיות: גדול ודליל או קטן ומרוכז... כמובן שאת דעתי אז- אפשר לנחש. כיום קצת שינית...).

מכשפה לא תחייה

אין יותר מכשפות בסעד. אפשר להרגיע את הילדים. באמת. ילדים שלא מאמינים- אפשר לשלוח (ליתר ביטחון –כדאי ביום, ולא בלילה..). לראות שצריף המכשפות בגן-הקקטוסים פשוט לא קיים יותר. (חידה- מי יודע מי בנה אותו?) הצריף הוותיק מט לנפול, ופונה אחר כבוד. אחיה רועי מטפל בגן, מנקה, ומארגן, ופנינה יפה זו שטופחה באהבה במשך שנים על ידי חברנו יהודה, שבה והופכת להיות מקום שנעים לטייל בו.

אוהבי ספר

בשבתות האחרונות, נכנסו ילדים לספריית הילדים, דרך החלון (במילים פחות מכובסות, קוראים לכניסה כזו דרך חלון סגור-פריצה). מכיוון שמדובר בשלוש פעמים, צריך לעשות סוף ברור לכך. סנגורם של ישראל אנחנו, כולנו, ולכן נניח שכנראה היו אלה ילדים אוהבי ספר, שפשוט לא יכולים היו להמתין לשעת הפתיחה הרשמית, באשר ליבם השתוקק לקרוא, ועל כן הרהיבו עוז ונכנסו מהחלונות. מצווה הבאה בעבירה. סיבות נוספות לפריצה- אני משאיר לדמיונכם. מה שלא נשאר לדמיון זה את הסנקציות שיוטלו על מי שייתפס ממשיך בנוהג נלוז זה.

"ויוקר יאמיר...."(מסימני הגאולה, משנה סוטה).

חיוב החשמל שלנו בצריכה הביתית היה ב 2011- 41 אג' לקוט"ש. בתום הסיכום השנתי התברר שתעריף החיוב הנמוך לא כיסה את עלות החשמל שאנו משלמים לחברת החשמל, ונוצר גרעון גדול (גם כי החשמל התייקר במהלך השנה ולא שינינו את תעריפי הגבייה). מכיוון שאנו לא נוהגים לבצע חיוב רטרואקטיבי למשפחות, המשק/הענפים ספגו התייקרות זו, והוגדל חיובם. מכאן ברור שב- 2012 יש להעלות את מחיר החשמל שאנו גובים מציבור המשתמשים. בנוסף לכך בינואר התייקר מחיר החשמל בעוד 7% . סך נתונים אלה מחייב אותנו להעלות את תעריף הגבייה מהמשפחות ל- 48 אג' לקוט"ש.

במידה וייווצר עודף בסעיף החשמל בסוף 2012, נבצע זיכוי/החזר יחסי למשפחות. עם זאת, כדאי לזכור שרשות החשמל הכריזה על כוונתה לייקר את החשמל ב- 13% נוספים, במהלך השנתיים הקרובות. על כן צריכים להיות מוכנים לכך שאם תבצע תוכניתה, מן הסתם גם אנו נאלץ לבצע שינוי תעריף כלפי מעלה.

שמחה רבה

כבר זכינו לגלות זאת בבית הכנסת, אבל כמובן שעדיין לא מאוחר לומר מזל טוב- לעדיאל גינזברג ודקלה כהן צדק מחולון, שהודיעו על חתונה (לד' בעומר). מזל טוב והרבה שמחה למשפחות.

צפר wife!